

„Иверія“ (ежедневно)
Кутаись
2-ой ГИЛЬД. КУП. ВЕРО ГР.
Пурихвандзе

ივერიული

გაზეთის დასაცავად და ეკრის განცხადება-
დასაცავად უნდა მივმართოთ: თეოდორ რედკ-
ციას, სვეიაზი ავგუსტის ქუჩაზე, ვარსკვლავ-
გაზის პირდაპირ, თავ. გურჯინსკის სახ-
ლზე მისი წინა-კიხის განყოფილება საზოგ-
ადოების განცხადებას, სადაც დასაბურო ბან-
კის სასტუმრო, სასახლის ქუჩაზე.
დასი განცხადებისა ჩვეულებრივ სტრ-
ქონი რვა კაციკა.

Table with 4 columns: თვე, მის. კ., თვე, მის. კ.
12 . . . 10 . . . 6 . . . 6
11 . . . 9 50 . . . 5 . . . 5 50
10 . . . 8 75 . . . 4 . . . 4 75
9 . . . 8 . . . 3 . . . 3 50
8 . . . 7 25 . . . 2 . . . 2 75
7 . . . 6 50 . . . 1 . . . 1 50

აპირა-კაპასის საბირო ლაბორატორია
ტფილისში
მიღებული აქვს ვერცხლის დიდი მდელი კაპასის გამოფენაზე
აკეთებს ყოველსავე სანძირებულს, ჯანისათვის არა სე-
ნიანოს, საკონსერვო ნივთიერებას, საყუთესო ღირ-
სებისას, და აგრეთვე საბიროებო იარაღ-ჭრილობათა შე-
სახვეს მასალას.
სელობად აქვს გეოგრაფიკა:
ფიჭვის წყლისა, რომელიც ერთს წყოს სწიქდავს ჭურსს, ჭე-
რის შეკვრას ოსონის ქმარებს და ხალხმას სუნს აძლევს.
ვესნიის ღვინის a la Baudaut (სახსურის ღვინო), რომე-
ლიც მალანს ქმარებს და ხელს უწყობს სტამბის მუშაობას.
ო-დეკალიონისა, საყუთესო ღვინოსა.
მელნისა ასტრახანისა და ლაზარანისა; ხლდის გადსახევა შეღ-
ნი არაფრით ჩამოსხმა სახლავარ-განთიხისა; და
იოდურანობით შეზავებული მარდისა.
უმთავრესი საწიქობა იყოფა: ფოსტის ქიქისა, ფარმაცია-
მგისტრის ვილარეტის ავთიკემი (წიქობისა) და აგრეთვე უმ-
ღესად დამკვიდრებულ კავსიას სახითაჲთა სწიქობით მოკრეჭ მისა-
გაბაში, ტფილისისა და ბაქოს.

ავგუნი თავი ზაღ თადეოზის
თავ გურამოვის გენერალ-მაიორის
თავ დიმიტრი დევირაჲ ამით აც-
ხადებს, რომ თბათვის გასულს ამ
წელს იჯარის ვადა თადეობა ზაღ
გურამოვის მიმართების საგურამოში
და ავტომაში და, ვისაც მსურს ად-
მა ამ შემოსენებულ მიმართებისა,
მიმართოს ავგუნს ან სიტყვიერ, ან
ქალღილით სოფ. ოსიურში, მიხაი-
ლოვის სტანციის ახლა. (4—4)

ჩართულა მისხარობის გამგება
ამით აუწყებს თავ. ილია კუპევაძე-
დის თხულებათა I ტომის მუდ-
ველით, რომ ამხანაგობა უკვე მიი-
ლო პეტერბურგში დაბეჭდილი ავ-
ტორის სურათი და, ვისაც უყვინდა
შემოსენებული წიგნი, შეუძლიან
სურათი წარმოადგინოს ახალზე გა-
მოსაცვლელად.
თავ. ილია კუპევაძის თხულებათა
მე-II ტომი ამ დღემში გამო-
ვა გასაცვლად. (5—5)

ნაზაროვის ალექსანდრე ივანეს ძი-
სა, აკოფჯანოვის კარავტ სარქისის
ძისა და სერგეი ივანეს ძის ჯორჯაძისა.
* მოგვყავს სია სასულიერო სე-
მინარიაში წელს კურს-დამთავრე-
ლთა: ანდრეი ს., ანდრეი ს., ალ-
ბუტაშვილი მ., ბაკურაძე ი., ბილა-
ლანდოვილი ვ., ბარნაბიშვილი ნ.,
ფრისალაძე ბ., გამრეკელი გ., გვა-
ზავა მ., გველსიანი ი., გიორგიძე
კ., გორგაძე ი., გოგინაშვილი ი.,
გამბინაძე ვ., დავითაშვილი ა., და-
ვითაშვილი დ., დევიძე ს., დევი-
სიძე ფ., ჯაში ი., ჯიოშვილი ქ.,
ივანეცკი ტ., ყაბაშვილი კ., კახი-
შვილი ნ., კაციაშვილი გ., ყახხი-
შვილი ს., კონტრეძე ვ., კრატკო-
ვი ო., ლევიანა ნ., ლორია ლ., ლა-
ზარევი გ., მეტელი ვ., მამინაშვი-
ლი ევ., მიქაძე ი., მენთეშვილი
ევ., ომანიძე ივ., ფოფხაძე ა. მ., პე-
ლაღანი ს., სენიაშვილი ს., სე-
ნიძე ს., ტარიაშვილი ა., ფუთა-
ბერიძე გ., თებანიძე ი., ხუციანიძე
ს., ხუსკივაძე კ., ხელაშვილი ვ., წერე-
თელი ს., წერეთელი კ., ცარიკო-
ცკი ი., ჩიქოვანი ს., ჩხაიძე დ., ჩხი-
ვაძე ვ., ჩხილაძე ს., სულ 52 შეგი-
რდი. ამათში სამი პირველი შეგი-
რი—მამინაშვილი გ. (გურული),
ყაბაშვილი ე. და ჯიოშვილი ქ.
(ოსები) სახელმწიფო ხარჯით გაი-
ზარდნენ რუსეთის სხვა-და-სხვა სასუ-
ლიერო აკადემიებში.
* ბ-ნ ზ. კიქინაძისგან ჩვენ მი-
ვიღეთ შვიდი სხვა-და-სხვა სახალხო
წიგნი, რომელიც ეხლა დაუბეჭ-
და:
არსენის ლექსი . . . 2400 წიგნი
მამასის ცხოვრება . . . 2400 წიგნი
ალექსანდრე . . . 2400 წიგნი
ლოცუები . . . 2400 წიგნი
ქალ-ფაქიანი . . . 2400 წიგნი
თამარ-მეფე . . . 2400 წიგნი
დავით-ღამასენელი . . . 2400 წიგნი
სახალხო ლექსები . . . 1000 წიგნი

ყველა ამ წიგნს თავსა და ბო-
ლოში ქართული ანბანები აქვს ჩარ-
თული და დანიშნული გასაგრე-
ვლებლად იქ, საცა წერა-კითხვა ნაკ-
ლებად იციან ჩვენში. ბ-ნ კიქინა-
ძის ასევე მოუზღაღებია დასაბეჭდ-
ებლად სურათის რამდენიმე თავი, შემო-
კლებული ისტორიისამცხისა, სახალ-
ხო ლექსები და სახალხო კარბადი-
ნი. ეს წიგნებიც, როგორც გვეტ-
კობინებენ, მალე დაიბეჭდება.
* 11 ივნისს რკინის გზის მატ-
რებულზე № 4, რომელიც ბაქო-
დან მოიღობა, ხოლერით ავადმყო-
ფი ნახეს და ევლახის სადგურზე
დასტოვეს.
* ბათუმის ქალაქის საბჭომ გა-
დასწყვიტა, ყოველ გვარი საშუა-
ლეს იხმაროს ქალაქისაგან დასახლ-
და დაიაროს 8 სასანიტარო დასი და
ამისთვის გადასდო 2,000 მანათი.
კიდევ 10,000 მანათი გადადებულია,
თუ იერიკობა ბათუმში ხოლერა გა-
ჩნდა.
* ბაქოში წამომსვლილი იმ-
დენია თურმე, რომ რკინის გზის
მთავრობას ბრძანება გაუცია, ერთის
მაგიერ, რომა მატარებელმა იაროს
ტფილისსა და ბაქოს შორისა. ბა-
ქოში წამოსულთ ოთხგან აგრებენ
და სინჯავენ: ბალჯარში, აჯიქაბუ-
ლში, განჯასა და აღსტაფში. უმე-
ტესი ნაწილი მგზავრთა სომხეთისკენ
თურმე მიდის, სამშობლო ქვეყანაში,
მთავრობის იდგომას, უმუშევრე-
ნსავეს.
* მესხთა: 10 ივნისს, საღამოს
ექვს საათზე, სოფელ წინამძღვარ-
იანთ-კარსა და სხვა ახლო-მახლო
სოფლებში სამინილი ავდარი იყო:
სეტყვა და ქვიშალო. სეტყვამ სულ
მირე-მორეცხა ყველაფერი, რაც სე-
ტყვამ დააღყო წინამძღვარიანთ-კა-
რის ფერმას, ის ქარბა შეურსულა.

ქართულითა ამხანაგობის მიერ გა-
მოცემული
ილია კუპევაძის
თხულებათა
მეორე ტომი
გარდაცვა ამხანაგობის მღაზიას გა-
საყიდალ.
ამ ტომში მოთავსებულია:
1) მგზავრის წერილები (სრული),
2) გლახის ნაშრომი,
3) კაცია აღმანიანი?
ფასი 1 მ.
კარგ ქალღებულ ყლით ეღირე-
ბა 2 მ. 50 ლ.

13 ივნისს, შაბათს,
საღამოს 7 საათზე, ტფილისის სა-
ადგილ-მამული ბანკის სადგომში
(ფრეილინის ქუჩაზე).
იქნება
ქართლის ღრამბილის საზო-
გადოების
საკანკებო კრება.
კრების საგნები:
1) მომავლის წლის სავარაუდო
ანგარიში შესავალ-გასავლისა.
2) საზოგადოების წევრთა არ-
ჩევანი.
3) გამგეობის წევრთა არჩევანი.
4) მოხსენება სარევიზიო კომი-
სიისა. (6—5)

ასალი ამბავი
* * * დღეს, 12 ივნისს, ტფილისის
სათავად-ბანკო ბანკის დარბაზში
დანიშნული იყო ევროპობით გასყი-
და ქალაქის იმ მამულებსა, რომლის
პატრონებმაც არ შეიტანეს ხვედრი
გადასხადი. ვიციად სულ 5 მამუ-
ლი: სურგუნოვისა აღ. სტეფანეს ძისა
2305 მანეთად, ბახუტოვისა აღ. და
კონსტ. სემონისა ძეთა 3320 მან.,
ოსტოვისა ოსებ აზიზის ძისა 5050
მან., ლორთქიფანიძის ივანე ოტისა
ძისა 5500 მან., ნაზაროვისა და
ბარათაშვილისა 5190 მან. და ქერ-
ბალია-ახვერ-პაჯი - ყასუმ - ოღლისა
4288 მან.
ღარა გასაცვლად მეორე ევროპო-
ბამდეს 5 მამული კიდევ: მელიქ-ღა-
მალოვისა, მელიქ აბაშლოვისავე,

პირეი იქნება თუ სადილი, „ურე-
ჩილ“ ვერ ჩაივლის, ხოლო რაც შე-
ნება ლექსს, ეს ხომ ტრფობა-არ ში-
ყობის ხელ-შუტებელი კუთვნილე-
ბაა.
ამ ნაირად მისი სავსებითა წერი-
ლისთვის დიდსა და მდიდარს მასალას
იძლევა, მაგრამ ხათა ისაა, რომ დი-
დის მასალის გამოყენებას დიდი უნა-
ბრავი კალმოსანი უნდა. თქვენი უმო-
ბრძოლესი მონა-მოსამსახურე არა
თუ უნარაან კალმოსანთა რიცხვი
არავის ჩაურთავს, არამედ უზ-
რარლო მკვლაველთა გუნდშიც
არავის უხსენებია. მასადავც, არ უნ-
და გაგვიკრძალო, თუ ბანკის გამო-
ვერადგური ვთქვა, რადგანაც ბანკი
იმისი მნიშვნელობა იმდენად რთული
საგანია, რომ ჩემისთანების მარტივი
ტუთა-კონგნეა სადგინდელც არ ეყო-
რა. ლატარია-ალეგრის გამო რომ
ვილაპარაკო, ეს ხომ ტყუილ-უბრა-
ლო ყბელობა იქნება, რადგანაც ლა-

ტარია - ალეგრი ყოველთვის და
ყველგან საველ-მოქმედი აზრით იმა-
რთება, ხოლო ეს აზრი რომ საბო-
როტ-მოქმედი აზრისაგან დადად გან-
სხვავდება, ამას რა დიდი ღირსი და
ხაზი, რა დიდი დამტკიცება და გან-
მარტება ეკრება. ამ ნაირად ჩემდა
საკბილად დამარა მზოლოდ პიქინა-
სილილების, ტრფობა-არ შიყობისა
და „რეჩ“-ლექსების ამბავი, რომელ-
თა გამო, თუ ნებას დამრთავთ, ცალ-
კელად ვილაპარაკებ.
ამა ვახსენოთ ღმერთი და დავი-
წყეთ!
არ ვიცი სხვაგან როგორ არის,
ხოლო ჩვენში სადილის გამართვა მო-
დში შემოვიდა და მოსალოდნელია
ჩქარა ჩვეულებად გადაიქცეს. მართა-
ლად, პურ-მარბილი და სტუმართ-მო-
ყვარება გურულების ყოველთვის
ნაქები იყო, მაგრამ მველებური პურ-
მარბილი სულ სხვა იყო და ახლანდ-
ელი სადილები სულ სხვაა. ძველად

ფალესტონი
ყოველ თინიშარი პროვინცი-
ლისა
მისი, რომლისათვისაც ჩვენ ძე-
ვლებს სამართლიანად ვარდობის-თვე
დაურქვევიათ, ახლბესაც მტკიცე სა-
ბუთოსა და შეურყევებს საფუძველს
გვაძლევს, რომ ბევრის სხვა სახელწო-
ლებითა და ეპიტეტით მოვრთოთ და
შევაქმოთ ეს უიმისოდაც მორთული
და შექმული თვე. მართლაც, რამ-
დენი სახელი გინდათ მისს, ვარდო-
ბისთვის ვარდა, ვუწოდოთ! პირველ
ყოფლისა, თუ თვეც დამთენი-
ბით, ბანკობისათვე დივრქეთ, რა-
დგანაც ჩვენ ბანკი კოდე-მადლი
ამ თვეში განისჯ-განვიკითხება და
გასამართლებდა. ლატარია-ალეგრო-

ბის თვეც რომ ვუწოდოთ, ვგონებ,
შემქმდარი არ ვიქნებით, რადგანაც
ყოველ გვარი ლატარია-ალეგრი უსა-
თულოდ ამ თვეში გავგაზრტკინებს
თავების სასაზარებლად დარჩენილს
ჯიბს. პიქინა-სადილობის თვეს და-
ვეძახებთ-და, ამის საფუძველიც ხომ
ხელთ გვეჭვება, რადგანაც ყოველ
გვარ სადილს, ოციკოლოურსა და არა-
ფოციკოლოურს, კერძოსა და საზოგა-
დალს, ამ თვეში გამოატყვერენ და,
სულს ქვეშ რომ აღვიაროთ, სხვა
თვეში შრა და სახაიცი არა აქვს.
ტრფობა-არ შიყობის თვედ ვიგუ-
ლისხმებთ ამ თვეს—და, ეგ ხომ სრუ-
ლი გულის-ხმიერობა იქნება, ვინაი-
ცდგან ამ თვეში, ახალგაზღვს-კი
არა, სამარის კარზედ მიმდგარ მიხუ-
საც ტრფობის სურვილი გამსჭვალავს
და არ შიყობის ეშხა დაათრობს. „რე-
ჩობა-ლექსობის“ თვისი სახელითაც
რომ მოვინათლოთ, ურიკობას ვერა-
ვინ შეგვწყაბებს, რამეთუ ვერც ერთი,

გურულს კაცს სტუმრის გამასინძლე-
ბა და პურ-მარბილის გამართვა ზნე-
ობრივ მოვალეობად მიჩანდა, რის
გამოც მამინდელი პურ-მარბილი გულ-
წრფელი, უმანკო და უსარჩლო
იყო. ეს იმიტომ, რომ მამინ
გურულმა პოლიტიკა არ იცოდა და
დილობატიტისა არა განგებოდა-რა.
ახლა სხვა არის. ახლა არაფრადაც
პოლიტიკა გამეფდა და დილობატი
გაბატონდა, იმდენად პურ-მარბილიც
ფერი და იერი შეიცვალა და პო-
ლიტიკისა და დილობატიტის ქაბრ-
კე გაება. საწყობაროა თუ სასიხა-
როლო ასეთი ცვალებადობა ერის
თავისებურებისა, ეს მკითხველმა თი-
თონ იფიქროს და იგულისხმეიროს.
მე მხოლოდ იმის ვიტყვი, რომ რაც
დღეს-წინაგული არ არის, ყველაფერი
წყლისა და მწვეურს წყლისა; რაც
ღირსეულად დამსახურებული არ
არის, ყოველივე ეშხის კერძად გა-
შდარა. ვის უნდა ავება თვარბი

გურულს კაცს სტუმრის გამასინძლე-
ბა და პურ-მარბილის გამართვა ზნე-
ობრივ მოვალეობად მიჩანდა, რის
გამოც მამინდელი პურ-მარბილი გულ-
წრფელი, უმანკო და უსარჩლო
იყო. ეს იმიტომ, რომ მამინ
გურულმა პოლიტიკა არ იცოდა და
დილობატიტისა არა განგებოდა-რა.
ახლა სხვა არის. ახლა არაფრადაც
პოლიტიკა გამეფდა და დილობატი
გაბატონდა, იმდენად პურ-მარბილიც
ფერი და იერი შეიცვალა და პო-
ლიტიკისა და დილობატიტის ქაბრ-
კე გაება. საწყობაროა თუ სასიხა-
როლო ასეთი ცვალებადობა ერის
თავისებურებისა, ეს მკითხველმა თი-
თონ იფიქროს და იგულისხმეიროს.
მე მხოლოდ იმის ვიტყვი, რომ რაც
დღეს-წინაგული არ არის, ყველაფერი
წყლისა და მწვეურს წყლისა; რაც
ღირსეულად დამსახურებული არ
არის, ყოველივე ეშხის კერძად გა-
შდარა. ვის უნდა ავება თვარბი

გურულს კაცს სტუმრის გამასინძლე-
ბა და პურ-მარბილის გამართვა ზნე-
ობრივ მოვალეობად მიჩანდა, რის
გამოც მამინდელი პურ-მარბილი გულ-
წრფელი, უმანკო და უსარჩლო
იყო. ეს იმიტომ, რომ მამინ
გურულმა პოლიტიკა არ იცოდა და
დილობატიტისა არა განგებოდა-რა.
ახლა სხვა არის. ახლა არაფრადაც
პოლიტიკა გამეფდა და დილობატი
გაბატონდა, იმდენად პურ-მარბილიც
ფერი და იერი შეიცვალა და პო-
ლიტიკისა და დილობატიტის ქაბრ-
კე გაება. საწყობაროა თუ სასიხა-
როლო ასეთი ცვალებადობა ერის
თავისებურებისა, ეს მკითხველმა თი-
თონ იფიქროს და იგულისხმეიროს.
მე მხოლოდ იმის ვიტყვი, რომ რაც
დღეს-წინაგული არ არის, ყველაფერი
წყლისა და მწვეურს წყლისა; რაც
ღირსეულად დამსახურებული არ
არის, ყოველივე ეშხის კერძად გა-
შდარა. ვის უნდა ავება თვარბი

ვენახი ხომ მთლიან მიამსხვრია და ამით, როგორც იწვევება მასწავლებელი ნ. ანდრონიკაშვილი, გული მოგვეწყვიტა და ჩემმა შრომამაც ამაოდ ჩაიარა.

* სურა (გორის მარა): ასეთივე საშინელი სტეკვა და ავღარი ყოფილა 10 ივნისს სოფელს სკრაში და სულ გაუფრთხილბა ნათესის და ვენახები. სხვა სოფლებს არ მისწავლა ეს სტეკვა, გვიამბებს ოქილამ ჩამოსვლებში.

* გაკვირვებ: ჩვენსკენ ხომ ამა თივე ისე არ გავა, რომ ადამიანის სისხლი არ დაიღვაროს ძალ-დატანებითა და ძალ-მომარტობით. მაისმაც ისე არ გავიარა, რომ, ერთი და ორი-კი არა, რამდენიმე ამისთანა შემთხვევა არ მომხდარიყო. აი, შავალთაოდ, მაისის შუა რიცხვებში მოვიდეთ ჩხუბი სამ ძმა ყაღვარებლებს და ერთს ალი-გირიდან გადმოსახლებულს. ჩხუბში სამმა ძმამ დასძალა ერთი კაცი. რომელმაც, რა-კი სული გაუშვარდა, იმ-რა ხანჯალი და ერთი ძმა იქვე გავიარა. ჰეგრამ დანარჩენებმა ალაგირელს ყელი გამოსკურეს და სულ ასო-ასო აპყურეს. 20 მაისს კიდევ სოფ. გივრში ერთი ოსი ნაქურდლის ცხენით შეფეთა მინდრის ყარაულებს. ამათ დაქვილეს, ოსმა ცხენი მიატოვა და გაიქცა. ყარაულები უკან დაედევნენ. ქურდმა ეს-როლა ბერდანის თოფი და ერთს ყარაულს ცხენი მოუღალა და თითონაც მოკლა. დანარჩენმა ყარაულებმა თოფითვე შუე დაუბნელეს ქურდსა.

* სოფ. ჭჭა (ქვედა-აქარა): ამ ბოლოს და ბოლოს დროს ძალიან დიდ სიციხეში დაიჭირა აქტიურნი. ნამდვილი ვეღვანა: ბალახი სრულიად ამოიწვია მინდვრად. საქონელი საცოდავად ჰბლავის, რა-კი საძოვარს ვერა ჰშოალომს. ნახევარზედ ყანები დაუ-თესლი დაგვრია. ორი თოფი თითქმის, ნაბი წვიმა არ ჩაჰოვარდნილა. ხეხილიც დაივალა და ხილი ძირსა სცივია. თქვენი მტერი, თუ წვიმები არ გაჩნდა მაღე, ჩვენი საქმე ცუდად წავა. მტედარე ღარბისა და ხელ-მო-კლე ხალხს გაუქურდებდა ცხოვრება.

* უკარიალა: 10 ივნისს რკინის გზის მატარებლის № 21 მეორე კლასის ვაგონიდან თავ. გორახა-ძის ვერცხლის ხმლი მოპარეს. 1,500 მანათლ ღირებულნი. ევეკი რკინის გზის კონსტრუქტორზედ მიუ-ტანიათ.

* ზღაგორი: 11 ივნისს დილის 5 საათზედ მე-130 ვერსზედ შემდე-გი უზედურება მოხდა: დამისხვრა-სა-ქონლის მატარებლის 9 ვაგონი-ცი-სტერნი. ამითში ხუთი სულ ერთი-ანდ დამისხვრა და ოთხი დაზიანდა. ამ უზედურებამ ორი კაცი იმსხვი-რა. მოკლულნი არიან ქუთაისის გუბერნიის შორანის მარხის სოფ. წიფის მცხოვრები ბეგლარ ლოლაძე დიხვე გუბერნიის და მარხის სოფ. სიხეს მცხოვრები თამა ბაბლიძე, და-შავებულნი არიან: ოსმალეთის ქვე-შეგრდომნი გიორგი დელიარ-ლეფ-ტერ-ოლი და ხარლამ-ჯალაბ-ო-ლი.

* ნატყუბა: 11 ივნისს მატარე-ბელმა № 4 მე-5 ნი ვერსზედ ლიან-დავზედ მომავალი შუა-ხნის კაცი გასარისა. ვინაობა ამ კაცისა ჯერ არ იცია.

* ბაქოვან შემდეგსა სწერენ გუზის „H. Oგის“-ს: ხოლერა ჯერ არ გამკვირვებულა, მაგრამ ყველა-ნი-კი ისე დააშინა და დააფეთიანა, რომ ჩვენმა მკურნალებმა-კი, ოთხს კაცს ვარდა, უარი განაცხადეს ამ დაუპირებელს სტუმართან ბრძო-ლაზედ. ისე მტკიცედ იდგნენ უარზედ, რომ სამსახურსაც სრულიად ანებე-დნენ თავსა. მხოლოდ 8 ივნისს გაუ-ბერანტორმა მხუთიანის ლაბარევი დააჯერა და ხელი ააღებინა უარზედ ზოგს მკურნალს. ბაქოს მცხოვრებ-თიანნი ბევრნი მიდრის ქალაქიდან.

* სომხურ ვაჭთ „არაბიანქა“ დაბეჭდილია წერილი ბ-ნ ო. ერი-ცივისა ძველის ქართველ მწერლ-ის შესახებ. ერთ ფურცელში სხვა-თა შორის ერთი ცოცხალ სახელი მესმოდეს გამო, რომელიც 1830 წწ. სცხოვრობდა, სახელდობარ, არ-ივ-ოღრანის შესახებ. იმის ლექსებს საქართველოში ისევე მღეროდნენ, როგორც ბესიკისა და ალ. ჭავჭავაძისათა. სანამ უნდა ბ-ნს ერთი ცოცხ-ეს ლექსები დაუბეჭდი. ერთ ალა-გამ პატუცეხებით ავტორი სწერს, რომ ჩვენი საზოგადოება ვერა-სის ერთა ოლიტრატურის შესწავლა-ის მისდევს, ვინ იცის, რას არ ვთა-

ქველ იქნება, ხოლო იმის ალაგი სინათლემ დაიკვირდა: „ღამე გან-გვეშორა და დღე შემოგვავსო“; უსამართლობა ძირიან-ფსევინად ამო-ვარდა, ძლევა-მოსილი და გამარჯვე-ბული სამართალი დარჩა. ყოველისა-ვე ამის მიზეზი თქვენი ბრძნული და კაცო-მოყვარული განკარგულება, თქვენი უნაზარო და შეუღარებელი სამსახური იყო. ამიტომაც არის, რომ გული გვექვდება თქვენს მოშო-რების გამო, მაგრამ გარწმუნებ-თქვენს სიყვარული და პატუცეხ-ცემა ამ ნატყუნის გულთ სიკო-ცხლის უეანსკელ წამამდე ვატა-რობ და შენდევ შილითა და შილითა „შეილითა, შორეულთა ჩვენთა ნატა-მალითა გადასცეთ თქვენს ქველობი-სა და დიდების ამბავი... აქ თანა-მინახეხი ასტყუნე ტაშის ცემას“ „ურას“ ყვირილსა და „მრავალ-ვა-მეიერის“ მღერას. „მერტე“ და „ტე-ჩის“ მიზეზი გადაუგებია ერთმანეთს და ამბობს უკუფენ ნიშნად ერთგუ-ლობისა და ერთსულობისა.

ლოდ დაუთმონ ნათი ქულების მო-სარწყავად. უნდა-კი ვსთავთ, რომ ყოველივე ეს მაშინ ითავს, როცა უზედურება უკვე დაგავტულა თავსა და სენს მსხვერპლი მსხვერპლზედ მიჰყვ. მე-ო-ნი ამიტომაც არ ეტყობა ხმარებულს ლინისძიებს ერთიანობა და წესი-ერება.

ავილით თუნდა მიხილის საქა-ლაქო საავადმყოფო და ვაგონიჯი, ან რა გაუცულებია და ან რის გაკე-თების აპრობის. ჯერ ერთი, ამა რას ჰგავს, რომ სა-ზოგადოებასადაცყოფის გვერდზე, შუა ქალაქში, მოედანზეა გამართული ხო-ლერიან ავადმყოფთათვის ტილის კა-რავები. კარავი სულ ხუთია და მ-მე კაცს იტყვს. ავდილედ წარმო-იდგენს კაცი, თუ რა ყოფაში იქე-ბიან იქ მიყვანილი ავადმყოფები.

ცუდად იქვედა აგრეთვე ქალაქი, რომ ამ საავადმყოფოს გადიდება და გა-დატანა მსურთ რკინის გზის სადგურ-ზედ, სადაც სახლობენ რკინის გზის მო-სამსახურებები და სხვანიც მრავალი.

თუ ჰქვიათ: ვერ რად იტყვი-თო? ასე ვიპასუებენ: სულ უარა-ობას ისევე ესა სჯობიაო.

გუშინ რკინის გზის სადგური-დან კარვად მოშორებულს ლიანდავ-ზე ხუთი ვაგონი ხაავადმყოფოდ გადაკეთეს სადგურის ხოლერიან ავადმყოფთათვის.

აი ასეთ ყოფაში არიან ჩვენი უზ-რუნველი ბაქოელები. მიხილის საავადმყოფოში მიყვანი-ლი ავადმყოფების სულ მუშა ხალხია.

* მოკრე დღეს იგივე „მერტე“ აღი-ტურება კალმით, უმისილად გაქია-ნურებულსა და გახვიადებულს გუ-შინდელ ამბავს უფრო აქინურებ-და ახვიადებს და ერთს ევებერთელა ეპისტოლეს შეხანლავს საგზითო.

გაღის კიდევ რამდენიმე დღე და ეს ამბავი, თუ სრულიად არა, შე-მოკლებით მაინც არის დაბეჭდილი გზებში.

როცა რომელსამე დაპასა ანუ ქა-ლაქში ამა თუ იმ მოხელის ვახტუ-რების გამო ასეთი დიდ ამბავი ხდე-ბა, იმვე დროს სოფლად გულ-უბრ-ყვილა ხალხში სულ წინააღმდეგი მითქმა მოთქმა.

— შეიტყებ, რომ გადაუყვანიოთ? ეკითხება ერთი მეორეს.

— მითხრეს, რომ გადააშვეცსო.

— წასული იანი, მოსულა გვიანი, წინ წყალი, უკან მწყურს... უმა-ტებს მესამე.

— ვიდრე არ დაგავტია და არ დაგავტელა, არავინ გავგიოთხა და აწი უნდა გადავიწინო და უნდა...

რგნით იმთასს, და ქართველებს-კი, ამ ჩვენის ახლო მეზობლის ერის მწერლებს, თვალ-ყურსაც არ ვა-დევნებოთ.

* იმევე ვაჭთში დაბეჭდილია: ამ ლეგებში ტფილისში ოთხს კაცს მზემ თავში ჩაჰკრა და ორი ვარ-დიცვალა. 10 ივნისს კიდევ რკინის გზის სახელოსნოში უკუნად გარდი-ცვალა ჩილინგდარი არაბაძე. არა-ბაძეს გვამი იმ წამსვე საშინლად ვა-შავდა. მაშინვე ხმა გავარდა, რომ არაბაძე ხოლერიანი ავადმყოფი.

მეორე დღეს დილით არაბაძეს გვამი გასკურეს და აფხომდა, რომ თავში ხის დაკრით ვარდიცვალა და არა მოსივლიათ.

როგორ უნდა აიცილოს კაცმა ხოლერა?

(ვაჭთ „H. Oგის“-დან აღმბეჭდილია) გამოცდილების მიხედვით, მრავალი წიგნი-ადრეგება დაიბეჭდა იმის შე-სახებ, თუ როგორ უნდა აიცილოს კაცმა ხოლერა. უარს არა ვყოფილ-ვარ, რომ ხოლერა სარგებლობა, მაგრამ მაინც გესურს მივაქვიოთ ყურადღება იმ სხვა-და-სხვა ღონისძიების, რომელიც თითო ხოლერის ბაცილების მცენე-რადლედ გამოიკვეცვა-შესწავლაზე და-მყარებული. უკანასკნელს დროს, კოხის შრომათა წყალობით, ხსენე-ბულ ბაცილების შესწავლა ისე კარ-ბადე და წარმატებით წავიდა, არ-დროა მისი მიხედვით განკარგებუ-ლის წესით ბრძოლა ხოლერისათან. ხოლერის ბაცილის უზომავი საყუ-რადლედ თვისება ის არის, რომ ხოლერის ბაცილა მალე იხიკება დიდის სიციხით. საქმისათა 80° ცელ-სის ტემპზედ ტარდება, რომ ეს ვა-დლები სენი სრულიად მოისპოს.

მეორე მართა აწინდელმა მცენე-რებამ დაბეჭდია, რომ ხოლერიანი ავადმყოფთა განავალიც მყოფე ვა-დადლები სენი სმა-ქამის დროს ბო-ლოს ჩვენს სტომაქშიც ვადმოდის. მაგალითად, შეიძლება ეს სენი სახლ-ში მიტანოთ იქნას ჩვექების ძირით, თუ ვასვრილი იქნება დასენიანებუ-ლის ტლახით, შემდეგ იატაკის შე-შენის დროს გადავიდეს სველს ტი-ლოზედ, იქვედ კიდევ კაცის ხელ-ზედ და შემდეგ ხომ სმა-ქამის დროს

— რა მიუკარგებელი და შეუბრა-ლებელი კაცი იყო! ერთხელ ერთი თხოვნა მივართვი და თავზედ გადამა-ხია ჩემი არხა და სულ „რაზონი-კი“ მიძახა, ჩაერევა მეოთხე დაპარა-კში.

— თქვენ ხომ ასე ამბობთ, ცუ-დი კაცი იყო, და ის არ გავიგიათ, რომ გამოთხოვებისას სადლით გაუ-მართესო.

— სადლი? სადლის რა ქუე-აქეს? სადლის მისი ხელ-ქვეითები და ხელ-ქვეითის მეგობრები გაუმართა-ვენ. მაგრამ რა ის და რა სხვა! ქა-თმის ანდაზისა არ იყოს, ჩვენ ყოველ-თვის ჩვენი დაგვემართება. გახარე-ბა არ გვიწერია და არა.

ასე და ამ ნაირად სოფლად ბევრს რამეს ვაგონებთ სადლით ვასტუ-მბეჭდულს მოხელეზედ და იმ დასკენამ-დე მიხვალთ, რომ, სადლი-კი არა, შავი ქვა და ცხელი ნაცარი ასეთს კაცსა, იტყვი.

ამიტომაც, ბატონო, რომ ყოველ-თვის, როცა ვაჭთში ესე ვითარ-

სტომაქშიაც აღვილად ჩავა. ხოლე-რის ბაცილა შეიძლება გადავიდეს კაცზედ, თუ ხელი მოჰკიდა კარბის რახას, რომელსაც წინად ხოლერი-ანი შეგებია.

ამ სამეცნიერო ჯეშმირიტების მი-ხედვით, ჩვენ შევიძლიან ამ თავი-ვე ავირჩიოთ ისეთი გზა მოქმედე-ბისა, რომ იმის შემწობით უზრუნ-ველ გყოთ ჩვენი თავი ხოლერიანი ავად გახლობისაგან. თუ წინავედ გა-მორაკვეულს გგმას ჩვენის მოქმედე-ბისას სრულიად ვერ განვახორციე-ლებთ, რაც შეიძლება, უნდა ვეცა-დეთ დაახლოვებით იმის ოლსოლე-ბას, როგორც დიდილისა.

ეს გგმა მოქმედებისა ის არის, რომ კაცმა მარტო ის უნდა სვას და სკამოს, რაც კამის ან დაღვეის ცო-ტა ხნის წინად აღუდებელია, მო-ხარშულია და შეშვავარი.

ამ საზოგადო კანონის მიხედვით შევიძლიან ესა თუ ის სასმელ-სა-ქმელი ავირჩიოთ სახმარებლად. მა-გალითად, არ უნდა ვსვათ აულუფე-ბული წყალი, არ უნდა ვჭებოთ უმი ხილი და სხვა-და-სხვა შეწანილი, არ უნდა დავლიოთ აულუფებელი რძე და სხვ. ამასთანავე უნდა დავიჩინოთ, რომ ხოლერის ბაცილების უფრო ამ გავარს სასმელ-საქმელში მრავლდება, თუ-კი ერთხელ როგორც მოხდება.

მაგრამ მარტო ეს არა კმარა ხო-ლერისაგან უზრუნველ საყოფილად, რადან შეიძლება სასმელ-საქმელს სა შემდეგაც მოედოს ბაცილები, როცა აღუდებელია და შეწვა-მოხარ-შვით არა სამიშოდ გვხვია.

სენი შეიძლება გადავდოს: ა) ან უსუფთავა ხელითა სკამოს ალებს დროს, ბ) ბაცილისაგან უზრუნველ ყოფილის ქურქლით და დანა-ჩან-ვლით, გ) შეიძლება ვაგებამაც (მა-გალითად ბუზმა) გადავდონ თავი-სის ფრთებითა და ფეხებითა და დ) სადლიზედ სახმარებელის ხელსა-წმენდებითა და ხელსაშუალებით.

დავიწყეთ ხელდღან. საქმლის მომზადებელსაც, მიმტანსაც და მკა-მელსაც სრულიად სუფთა ხელგის უნდა ჰქონდეს. უკეთესია ხელის და-ბანა სანაზისა და შოათის (ფრჩხილ-ე-მი, რაც შეიძლება, მოკლედ უნდა ჰქონდეს კაცს დაქრილი), შემდეგ ხელები კიდევ უნდა ვადიბანოს ან სუნწელოვანისა და ან ჩვეულებრი-ვის ძმრით. ხელი ამას შემდეგ პირ

თა სადლითა ამავეს ამოვიკითხავ, არა მჯერა და არა მჯერა იმიტომ, რომ კარვად ვიცო.

ჯანმრღის მასწავლა გვა მამკის აყვალსა მასწავლა გვა.

სადილისა და რჩის“ ამავეი ერ-თმანეთს დაუკავშირეთ და, როგორც მოგახრებოთ, ხომ მოგახსენებთ. ახლა დაგვრჩა, ტრფობასა და ლექსობაზედ ვილაპარაკოთ. მისი ისეთ ნაირად არის მოწყობილი, რომ რაი ანუ განდევლილი და დაყუდებული იყოს კაცი, მაინც გაუღიანებს გულში ტრფობის სურვილი, უწმინდებნი სისხლის, აუთამაშებს გრძობა-გამო-ბას და ძალა-უნებურად ჩააბამს იმ უკანარს ფრჩხულში, რომელსაც სიყვარული ეწოდება და რომლის ბრძოლის ევლიდან გაქცევა გამარ-ჯებიაო.

ჩვენი მამა-პაპანი-კი სხვა ნაირად სჯიდნენ სიყვარულის შესახებ. სი-ნი ამბობდნენ და, აღბად, ასრუ-ლებდნენ კიდევ, რომ

სახოცი თადარ უნდა შეიქმნინდოს, რომ ცკლავ ქუეყი არა მიეცხოს-რა. განსაკუთრებით ხელების დახანა სა-კიორა ფეხის-ხედილდგან გამოსკლის შემდეგ და ყოველთვის საკმლის ქა-მის წინაღ. სარეცხის გარეცხას სა-შარველოში უნდა მოერინდენ ხო-ლორის დროს და განსაკუთრებით სა-რეცხის არ უნდა გარეცხოს საკმლის მომზადებელში (მრეცხავმა ქალებმა საკმლის წინაღ კარვად უნდა გაი-ღვირკინ ხელის ადლებელის წყლითა), თორემ საცვალსა და ნაალის ჩარსაზღდ შეიღლება ადვილად გა-ვირკიდეს ხოლორის ბაცილები, მეტადრე თუ სველია, და იქიდან საქმელში ჩავარდეს, თუ სარეცხის რეცხვა და საკმლის მომზადება ერთს ოთახში მოხდა. თუ კაცი დარწმუ-ნებული არ არის, რომ არავის მო-უკიდნია ქუეყიანი ხელი საკმლისა და ან ქურტულისათვის, ქამის წინაღ იგი ძლიერ უნდა დაეცხოს. მაგა-ლითაღ, შეიძლება ნაყიდს პურს ქუ-ყიანი ხელი მოავლო მეფურენმ და ან კიდევ სხვა გზით როგორმე მიე-ცხოს ქუეყი. ამიტომ საკიორა პური გახსნოს როგორმე, რომ დაიხიოს პურის ზედა-პირზე ბაცილები. თე-ფებში, ლამაზად, ტუეები და სხვა ქურტული უფოთრ ცხლის წყლით უნდა გარეცხოს და ან, რაკია უფ-რო უკეთესია, გახურდეს. ესევე უნ-და მოექცნენ დანებსა, ჩანგლებსა და კოვებს.

სამეღ-საქმელს რომ მწერი არ დაჯდეს, ან შუთია და ან დაიანის სახორკით უნდა იყოს დახურული. ხელსაქმედებში ყოველთვის სულ ახალ-ახალი უნდა იხმარებოდეს. რაც უფრო მშალი იქნება, ის უკეთესია: გაშრობის დროს ხოლორის ბაცი-ლები იხივებინა.

საქმელის ქამის შემდეგ კარგია ჩიის დაღევა. საზოგადოდ ხოლორის დროს კაცმა უმათერესად ჩაით უნდა მოიკლას წყურვილი.

სამუშაოთა, ყოველივე ზემოხსე-ნებული ღონისძიებანი იდეალურია და დროის ხალხისათვის შეუძლე-ბელია იმის აღსრულება. მხოლოდ კარგად შეძლებულს კაცს შეუძლიან ყოველივე იგი რიგინად გამოიყენოს. მაგრამ ცოდნა იმის-ი ყველასათვის საკიორა. იმის მიხედვით კაცს შეე-

ძლება კერძო შემთხვევაში ასე თუ ისე მოიქცეს. რაც უფრო მეტად ავსარულბით ზემოხსენებულ დარეცხვას, მით უმე-ტეს უზრუნველ-ყოფონი ვიქნებით ხოლორისაგან. სწორედ ამის წყალო-ბით გადარდეს კობი და იმის მო-წაფენი, რომელნიც ინდოეთში ყო-ველ დღე რამდენსამე ხოლორით მო-მკვდარის კაცის გვამს სკრიდნენ და იველედენ ბაცილებს.

თავისთავი შემწეობით იცილებენ ათვლანდ ხოლორის ათასობით მკვლე-ვანი, რომელნიც თავიანთს ლამო-ზატარიებში მუშაობენ და ცხვირ-წან მილიონობით აჭევი კოლოდებში ხოლორისა და სხვა სენის ბაცილები.

უცხოეთი

აუსტრია-ჰუნგარია. გრეგორმა გამო-იყენა ვენგრეთისა უკანასკნელი დღე-სასწაულები (ოუბილიე გვირგვინის კურთხვისა) და ამ შემთხვევისა გე-მი წარმოსთქვა მწვერი სიტყვა იმის თაობაზე, თუ როგორ იკიდებს ავ-სტრიის მთავრობა ჩეხებს. ამ დღე-ებში გრეგორი გემგზავრა გერმანელ-თა-ბროდში, სადაც მლოდრებებს კრება ჰქონდათ გამართული ადგი-ლობრივს თეატრში. მლოდრებებს დიდს აღტაცებით მიეგებნენ გრეგო-რი და ოპერები გაუმართეს. გრეგო-რის სიტყვა წარმოსთქვა და ამტკიცე-ბდა, მაღიარებმა იმითმე ვიამრჯდეს, რომ უარზე უდგებოდნენ ხოლმე მთა-ვირობას და ხარჯსა და ჯარის-კე-ცებს არ აძლევდნენო. მე პირდაპირ არ ვიგრეგორ, რომ თქვენც ამ პოლი-ტიკის დაღევა, მაგრამ აღნიშნე-ვი, რომ ასეთმა ქვეყანა მიღარებს დიდი სარგებლობა მოუტანაო. მთა-ვირობის კომისიის წამოღება და სი-ტყვა გააწყვეტინა გრეგორსა. გრეგო-რისათვის უნახება, მე აქ მხოლოდ ისტორიული გარემოება აღნიშნეო, და კვლავ განვარბო თავისი სიტყვა. მოიხსენია რა უკანასკნელ არჩევანე-ბის დროს მომხდარი ცვლილება მი-მართულებისა, ორატორმა სთქვა, რომ ამერიკიდან უთუოლა ოპოზი-ციის უნდა გავეწყოთ მთავრობასაო. კომისარმა კვლავ სიტყვა გააწყვეტინა

ორატორსა. გრეგორმა მაინც განაგრძო: „ჩვენ ნება გვაქვს ოპოზიციის გავეწყო-თით მთავრობას და უნდა გავუწყოთ კი-დე! (გასმს გესმს) ჩვენ ყოველთვის ოპოზიციის დადარჩებით!“ კომისა-რი კიდევ წამოღდა, დაიწყო ლამა-ზაკი, მაგრამ ისეთი ვნაზრობა ასტე-და თეატრში, რომ ვნაზროვის ველა-რა გაავანა-რა. ბოლოს კომისარმა გამოაცხადა, კრება დაიბთხოვინათ. გრეგორმა ხმა მაღლა დაიხანა: „ჩვენ ნება გვაქვს ლამაზაკისა“. კრებამ ავირილი მორთო: „ბარემ დავგებრი-ტეთ რაღა! თუ კინონის ოპოზი-ციისა ადგეკრძალავთ, უკანონო ოპო-ზიციისა გავიწვევთ“ ხალხმა დასმხა თავის პატრიოტული სიმღერა Hej Slowane და წავიდა კრებიდან.

ისპანია. ბარსელონაში შიშინა-ბის წესი შემოიღეს. მუშების პირის შეცრა ძლიერ გავრცელდა. ჯარი ჩაერთა საქმეში, რამდენჯერმე ბრძოლა მოხდა მუშებთან და ბევრი სისხლი დაიღვრა. გუბერნატორის განკარ-გებლობით ყველა დუქანი, ქარხანა და სახელობი დაპყვეს. უსაქმო მუშა-თა რიცხვი 87,000-მდეა. ქალაქში მრავალი ჯარი ჩაყენეს. ყველა მო-სწივლისა დაგვიწვეოთ“ ხალხმა დასმხა თავის პატრიოტული სიმღერა Hej Slowane და წავიდა კრებიდან.

შვეიცარია-ნორჰეიმია. ამ დღებში ორის დღის კამათს შემდეგ ნორე-გიის პარლამენტმა შეიწყინა რეპუ-ბლიკის იმის შესახებ, რომ ნორეგი-ისათვის ცალკე კონსულტაციები და-საყვეს აწინდელის შვეიცარია-ნორ-ეგიის საერთო კონსულტაციების მაგიერ. შეწყინარბულის პროექტის დროს, ნორეგიის მთავრობას 50,000 კრონი ეძლევა, რომ სა-შაღისს შეუღდეს და მოლაპარაკე-ბა დაუწყოს შვეიცის საერთო კონსულ-ტაციების განკარგულების თაობაზე. ხსენებულ საქმის შესახებში კამათი, რომელსაც მხოლოდ დღეებში მდებ

ლი კონსერვატორი მინისტრი სტან-გი და ეხლანდელი მინისტრი რაი-კალი სტენი, ძლიერ მწვეია იყო. სტენმა თავის სიტყვაში თუქცა ისიც მოიხსენია, რომ საზოგადო კონსულტაციების განკარგულება სა-ერთო სამხედრო სამინისტროს განკარგულებაში არა პრინციპის, მაგ-რამ სიტყვა მაინც ორ-აზროვანი გა-მოუვიდა და გული ვერ დაუშეშდა ხალხს. მინისტრმა ის დედა-აზრი გა-მოსთქვა, რომ განსაკუთრებულ ნორ-ეგიის დაწესებულებანი უნდა გავე-რცელდეს, რათა სახელმწიფოს ტუ-თობა არ აღმოეფხვინოს ხალხს გუ-ბერნიის; იგივე დათვარავს ნორ-ეგიის ერს ძლიერ სახელმწიფოს მიერ შთანთქმისგანაო.

წერილი ამაგი

გაცხოვეს მაღანს სწორად შესჯებათ ბარემ ვამხარს სხესს. პარონა გარმა სწორად ეს ღონისძიება შეძლებული ბანისი პარონას, გრეგორი, რომელიც არტეტისის რესპუბლიკას და მალე-ტრისში სხად შექმნას მისათვის და უნდა ამ სახელმწიფოთა თავისი თანამშრომელი დასახლოს, რომელნიც ამ ქმნად რუ-სეთის მისა-წყალებად არან დაქვესუ-ღება. „Pall-Mall Gazette“-ს ერთი თანამშრომელთაგანი თავისი შეთხე-რებას ზოგაერთის ცნობას მოუხსენა-ბს ამ შესახებზე ჰქელ-მომქმედის შესახებ. ბარონა გარმა შეაღდა და შეაღებია შეძლებულ ბანისი პარონასის, ცოლად შექმნად მადარა ქველ ჰქვას და ეს ორ გვართ სიმდიდრე უფრო განაძიება სა-დასახლო აზრადიებათ. მაგალითობ, მან თუდა ზედათის ბანე, რომლის საქმე შექმნად გუდად მადარა და რომელიც ასე განაგრავ, რომ ორს მადარის შე-მოსაჯალს იძლეოდ, გათყვანა ბოღგარა-სიტამოლას რეანის გზს და სს, პარონის გარმა ერთადერთი საყარად შეაღდა მოუკვდა, ნათესავები არანანს ჰქვას და ამიტომ თავისი უშეძლებელს ჰქონეს კვლავ მოქმედებულად ჰქონეს. რუს-ოსმალთა ომის დროს მან დაქრდა რუსეთის საჯავდეოთა გვამისა, მას გარდა, რუსეთის მთავრობას სახადლო საქმეთათვის შესწავლა 400,000 მანია და ახლანდის მოგზავრის არაოდე უ-მეტეს მანია, რომ სახადლს შეხად ად წ

ლი მათე რუსეთის გრავლთა დას-სახლებლადო. რამდენად მდლიან გვიცა ვარმა, ეს სხეთა შორის, აქად განცხად სხანს, რომ 1891 წელს მან სახადლო საქმეთა ანაგვად 30 მადლიან მანიათ. ესენებე-ვა სახადლო საქმეთათვის ჰქვას. გადწყვეტდა ჰქვა, რომ რასაც ჰქმნ ესენებე დღეში მოაქვებ, ას ღონის-ნის საქმეთაგან და საჯავდეოთაგან მისი სასარგებლოდ უნდა იყოს გადარ-ბულიყო. შარშან მანამ ესენებეს ამ სა-ქმით 70,000 მან. მოაქვას.

— ლუდის მოკარგლთა სურვადლე-ბად მოგვყვას მათ შესახებ ზნირ ექი-მის სენდრეანსა. ამ ქმის გადარეცხ-ვას ნესეს ამ ოგ-და-ათის წლის განსჯელთაში გარდაცვლებულთა და და-რწმუნებულთა, რომ ლუდის მკეთებელს და შეაღდა ორთა შუა რიცხვსად სა-კლებს სტრეგლდობენ, გუდას ჯავდეო-თობა უფრო ხშირად მათ შორის, ვ-დრე მოქმედის სხვა სელობის გართა შორისო. ლუდის მოკეთებელ სისხესად გუდა ასე უსჯებათ, რომ გადამდეგ სხეულებად მათი სხეულები ასე ძლიერ გეღან გებრებს, ჯავდეოდ გეღან იტანის.

— მოქვს ამ ახრის წინააღმდეგ, რომ „საყარად არავითარმე სახელ-მძღვანელად არა ჰქვას“, პარონას უფ-რად ნადასტო ბენ არს დაუშეშდა უნდა-ური წესი „სელოდობის სიკარგისა“ („L'art d' amour“), რომელმაც სტრე-ღობის წესის და რეში მოთყვანის შე-ეგარბულიყო უოველ გვართ დაბოგებუ-ლებას.

— საფრანგეთის ქალაქ ჯალდანი-სეში დაიწყო გამოსვლა განსაკუთრებუ-ლად ურუნდას, რომელიც მხოლოდ კარ-თიფილას, იმის მოკლას, იმის მრე-წელობას და სს. შესახებ სწინარ წე-რადღებს. ამ ურუნდას რეაქტორი. სე-როთ-მომღვარა გრანსა.

ღებეშა

11 ივნისი

პატარა შანი. გამოცხადებულ იქ-მნა კანონები იმის შესახებ, რომ ნათესავებურება და გემებს მიეცეს სასანიტარო ზედამხედველობისათვის სკირო მასალა-იარაღი 1890 წელს უშლდესად დამტკიცებულის ხოლო-რის დროს კანონისებურ.

გაზეთები იწყებინა, რომ საპა-რზად მკვლე, რას მიწერება, მოიბრუნე ჩემი გული, რად არ ვურსარ რომ შეხან ვარ დაწმირად და დანაგული.

მეთხევილილებდა: რად არ იცო, რომ შენი ვარ, შენ გეგონის, არა სხესას, შენ მას მად-მოგება, რად შენ წყომის და რისხესას.

მებთუ ასე იწყებოდა და თავლე-ბოდა კიდევ:

გეჭეს სარ ჩემის გულისა, შეწრებელი წველიყო, რად გსურს მტენო ნადაგ დღე-სხელად და ბუდ-გრულიყო...

სუთიოდ ლუქით კიდევ იყო ამის გარდა, მაგრამ ესენი ხომ ცხადდ ამტკიცეს, რანაც ვართ და რა დრო-შიც ვცხოვრობთ. ვგონებ, მარტო მისიცი არ არის დანაშაული, რომ ისე დაქვემდებ, გათახორდა და დაქვეიდა აღმოფრენით გრძნობა სი-ყვარულისა.

დათოკი ვერმიცანა შეილი

სიყვარულს მალე უნდა ვითა ცხესის საპარკეს, თუ გემადქვან, გვოკო უნდა, ვითა მასს საყვარელსა-ო. ახლა? ახლა საღდა ის ანკარა სიყვარული, რომელსაც მალეა უნ-დოდა, ვითა ცხესის საპარკესა? ახ-ლა სიყვარულს სხვა როგმა ქარმა დაქროლა, სხვა ნაირად შეატრ-შე-მოატრიალა, სხვა სახე დისლა და სხვა სახელი უწოდა. ძველად სიყვარუ-ლის ბინა ადამიანის სული და გული იყო, მხოლოდ ახლა ბაღები და ბულ-ვარებია. ძველად სიყვარულით განმ-სკვალული ქალ-ვანი მოტრფილებენ იყენენ, გამოერბებულად ისენიღენ-დნენ, ახლა-იქ „ღამა-კავალერს“ ტე-ხიან და სულ ეს არის „ანი“ და „პოე“ ეხლანდლის მიჯნურობისა. ძველად შეყვარებულთა მტენება ეს იყო:

არსი პარეკლი მავნურობას, არ დაწმირად, ჭირათ მალე, თავის წინა აგოგებდეს, სადაცღეჭა ჭკონდეს ხალვა

შორათ ბუღა, შორათ გლომა, შორათ ღაგვა, შორათ ალვა... ახლა? ახლა ძველები უნდა იცო-დეს, ვინ ვისი „ღამა“, ვინ ვისი „კავალერია“ და ამის გამოც არის, რომ ადრინდელი მტენება მიჯნურო-ბისა სრულიად გააღებურეს:

არსი პარეკლი მავნურობა გამოსხეს, ჭირათ არ მალე, მუღამ ერთად „გულდასა“, ანდ რად და არც კრახვა, ახლოს ყოფის, ახლოს ვლომა, ახლოს სრეგვა, ახლოს ღვა... დღეებია და მოტყუება, თვალთ-მტეობა და გაპარვა.

უფინ მიჯნურის ვალდებულად ხდი-დნენ „გული ერთსა დაჯეროს, ქეშტა მისჯეს, თუდა ქეშტა“, ახლა-იქ გაიძახინა:

ასისეგ არ უნდა დასკურდეს, ათასს უჭრებოდას გულშაო. რომ ეს ასეა, რომ აქ გავხიადე-ბული არაფერი არის, ამის დასამტ-კიცებლად ნება მიბოძით ერთი ამა-ვი მოგახსენოთ. ამას წინაღ ერთმა

ჩემმა ნაცნობმა მკერვლობა მთელი გრეგო ხელ-ნაწიფისა მომიტანა და მიიხზა:

— შენ, როგორც ვიცი, გავთე-ში ჩასადებდა ამბებს ემებ და აი, ესე-ნი ჩაადგი, თუ ვარგზარ.

გავხსენე; გადავთვალთვო ხელ-ნაწიფები და სულ სარაშოყო ლექ-სები გამოდგა ვაიისაგან ქალთადმი გასაზღვანად დამზადებულნი. ამან, რა თქმა უნდა, გამოაცო და გაცივბითაც შევეთხე:

— სად გიშოვინა ესენი-მეთქი; — სერთუკი მომიტანეს საპანინ-კოლ და იმის გიბრეში ვიბოვე.

— მერე ამის წაიხიება და გამო-ქვეყნება ვის გაუგონია, უსინილის-ი-ბაა.

— შენ რა გენაღებება, მე ვიცი-რებ მაგ უსინილისობას, მაგრამ უსინი-ლისობა ეს-კი არ არის, უსინილისობა იგია, რომ რაც ქვეყანაში ქალია, ის კაცი ყველს ეკრძა მიყვება.

მკერვალის აზრი, ცოტა არ იყოს, საპარტიოლანად მტენება და გადაე-წყვიტა.

რადგან ფარვა სათვისა ქვეყანის არ მოუკვდას, მოღ, ამ ლექსების ამბავს გამო-ვაამარავებ-მეთქი, და აი, ვასრულე კიდევ.

ლექსები სულ ერთის კაცის ხელით იყო დაწერილი და ხელ-მოწერილი და სულ სხვა-და-სხვა ქალთადმი მი-მართული.

ერთში ეწერა: მანია... ახლა ვარდა გათოფქმან, გაიშალა, ჩემ გულში-ვა სეკად-ღარადი შესამ-საღველად გაიშალა. მისეხე შენ სარ, გეხეცვა, შენე უნდა მიმეყრასლო, თუ არა; თავსა მოგვადეო შე სტრადლ-საჯავდეო.

მეორეში წვაიკითხე: შენ მხესას და შენ გუფავგარ, ჯღან მქეს მოსეკვება. შემხარად! მარტო ნსესის მსალადე ერთსულ დამითუ ნეს. მესამე ამბობდა:

